

DECIZIE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Galina Stratulat
Ion Druță
Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Pavel Petcu, reprezentat de avocatul Dragomir Petcu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pavel Petcu împotriva Centrului Național Anticorupție al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016 prin care a fost admis apelul declarat de Centrul Național Anticorupție al Republicii Moldova, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 05 iunie 2015 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 06 martie 2015, Pavel Petcu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național Anticorupție al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la 06 februarie 2015, prin decizia Colegiului Disciplinar al CNA nr. 07/-1/1 cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentată de către conducerea CNA la 28 noiembrie 2014, a fost decisă sancționarea lui în calitate de ofițer superior de urmărire penală al Direcției nr. 1 DGUP a CNA, fiindu-i aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare, cu remiterea prezentei decizii conducerii CNA în vederea aplicării prin ordin a sancțiunii disciplinare.

Afirmă că întru executarea deciziei menționate, la 10 februarie 2015, conducătorul CNA al RM a emis Ordinul nr. 30ps prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară - mustrare.

Având în vedere prevederile art. 9 lit. 1) și art. 33 alin. (7) din Legea cu privire la Centrul Național Anticorupție, menționează că decizia exprimată prin ordin de a sancționa angajații Centrului poate fi emisă doar de către director, ca realizare a voinței sale bazată pe propunerea argumentată prezentată de Colegiul

Disciplinar al CNA, iar Colegiul Disciplinar nu dispune de competență de a sancționa angajații Centrului, împuternicirile acestuia fiind limitate cu examinarea cauzei disciplinare intentate de Directorul Centrului, constatarea abaterilor și propunerea adresată Directorului Centrului de a sancționa angajatul, fără a identifica tipul sancțiunii.

Remarcă că decizia menționată este ilegală, deoarece în urma examinării procedurii disciplinare, Colegiul Disciplinar al CNA nu a emis o careva propunere, ci și-a asumat ilegal competența Directorului și a decis asupra vinovăției lui prin emiterea deciziei de sancționare, individualizarea sancțiunii și dispunerea indicației adresate Directorului de a perfectă ordinul de sancționare.

Afirmă că potrivit dispozitivului ordinului contestat, dânsul a fost sancționat cu sancțiunea mustrare, pentru abaterile disciplinare de serviciu, exprimate prin încălcarea prevederilor art. 24 lit. c) din Instrucțiunea cu privire la efectuarea investigațiilor în cadrul anchetei de serviciu și procedurii disciplinare, art. 19 alin. (3), 20 alin. (1), 125 alin. (1), 246 alin. (1), 247 alin. (2), 259 CPC, precum și prevederile art. 5 alin. (3) și art. 13 alin. (1) din Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală, fapte sau omisiuni ce constituie și încălcări ale prevederilor art. 3 pct. 1, 5, 7, 14, art. 6 alin. (1), art. 9 alin. (1), art. 15 alin. (1) Cod de conduită a colaboratorilor CNA și ale prevederilor art. 26 alin. (1) lit. a), d) din Lega cu privire la Centrul Național Anticorupție.

Relatează că la baza sancționării lui disciplinare a stat încheierea din 29 ianuarie 2015 privind rezultatele investigațiilor efectuate în cadrul procedurii disciplinare asupra circumstanțelor expuse în sesizarea Procuraturii Anticorupție nr. 2037-DR din 25 noiembrie 2014, întocmite de ofițerul superior de investigații al Direcției Securitate Internă a DGS a CNA, Victor Filip.

Indică că investigațiile efectuate în cadrul procedurii disciplinare au avut loc cu încălcarea termenului legal de examinare, prevăzut de pct. 17 din Instrucțiunea cu privire la efectuarea investigațiilor în cadrul anchetei de serviciu și procedurii disciplinare, deoarece pornirea procedurii disciplinare a avut loc la 28 noiembrie 2014, iar aprobarea încheierii cu concluziile de rigoare a avut loc la 29 ianuarie 2015, respectiv, cu încălcarea termenului legal de 30 zile.

Având în vedere prevederile art. 3, 10 din Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală, pct. 1, pct. 2.1 din Hotărârea Plenului CSJ nr. 7 din 04 iulie 2005, art. 118, 119, 125, 126, 130, 301 CPP, remarcă că Colegiul Disciplinar al CNA și Direcția Securitate Internă a Centrului, reprezentată de ofițerul superior de investigații Victor Filip, nu sunt în drept să se implice în examinarea acțiunilor de urmărire penală ale lui în calitate de ofițer de urmărire penală, deoarece în activitatea sa, dânsul se conducea de prevederile din Legea cu privire la statutul ofițerului de urmărire penală, Legea cu privire la CNA, CPC și nicidecum unor ordine sau instrucțiuni de ordin intern, adoptate abuziv de conducerea Centrului, care sunt inferioare legilor organice menționate.

Mai notează că prin încheierea din 05 decembrie 2014 conducerea Direcției Generale Urmărire Penală, în urma sesizării subdiviziunii de securitate internă a Centrului, a ajuns la concluzia că în acțiunile lui nu a fost constatată o atitudine neglijentă și neconștiincioasă față de atribuțiile de serviciu, fiind adoptată decizia de a se limita la o discuție oficială în cadrul ședinței conducerii DGUP, în urma

căreia dânsul a fost atenționat asupra necesității neadmiterii pe viitor a cazurilor expuse în sesizare, intensificării și planificării lucrului zilnic.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 206 Codul muncii, art. 14, 16, 25, 26, 29 din Legea contenciosului administrativ, art. 60 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 30ps din 10 februarie 2015 emis de Directorul CNA și a deciziei Colegiului Disciplinar al CNA nr. 07-1/1 din 06 februarie 2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 05 iunie 2015 a fost admisă acțiunea integral, anulat ordinului nr. 30ps din 10 februarie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Pavel Petcu, emis de Directorul CNA, Viorel Chetragu și decizia Colegiului Disciplinar al CNA nr. 07-1/1 din 06 februarie 2015 cu privire la sancționarea angajatului Centrului, Pavel Petcu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016 a fost admis apelul declarat de Centrul Național Anticorupție al RM, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

La 09 martie 2016, Pavel Petcu, reprezentat de avocatul Dragomir Petcu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Remarcă că argumentul instanței de apel cu referire la faptul că dânsul nu s-a prezentat la ședința de judecată în Curtea de Apel Chișinău fiind înștiințat în mod legal conform art. 108 CPC, ca fiind unul ce nu corespunde realității, deoarece dânsul împreună cu avocatul său au fost prezenți în cadrul ședințelor de judecată la Curtea de Apel Chișinău în care și-au expus poziția, fapt ce denotă abstractitatea și indiferența instanței de apel față de argumentele expuse de el în cadrul dezbaterilor judiciare.

Susține că instanța de fond a stabilit corect materialul probatoriu pe cauza dată, prin care a constatat decizia nr. 07/-11 a Colegiului Disciplinar al CNA din 06 februarie 2015 și ordinul nr. 30ps din 10 februarie 2015 ca fiind nefondate și ilegale.

Având în vedere prevederile art. 9 lit. 1) din Legea cu privire la Centrul Național Anticorupție, afirmă că stimularea și sancționarea disciplinară a angajaților ține de competența exclusivă a Directorului Centrului și nicidecum a Colegiului Disciplinar al CNA.

Indică că investigațiile efectuate în cadrul procedurii disciplinare au avut loc cu încălcarea termenului legal de examinare, prevăzut de pct. 17 din Instrucțiunea cu privire la efectuarea investigațiilor în cadrul anchetei de serviciu și procedurii disciplinare, aprobat prin ordinul CNA nr. 114 din 07 septembrie 2014.

Menționează că pornirea procedurii disciplinare a avut loc la 28 noiembrie 2014, iar aprobarea încheierii cu concluziile de rigoare a avut loc la 29 ianuarie 2015, respectiv, termenul legal de 30 de zile pentru examinare a fost încălcat de ofițerul superior de investigații, Victor Filip, încălcare ignorată atât de CNA, cât și de instanța de apel.

Având în vedere prevederile art. 3, 10 din Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală, pct. 1 și pct. 2.1 din Hotărârea Plenului CSJ nr. 7 din 04 iulie 2005, afirmă că Colegiul Disciplinar al CNA nu a ținut cont de specificul activității ofițerului de urmărire penală, de specificul acțiunilor ce pot fi efectuate de către ofițerul de urmărire penală, precum și de specificul controlului legalității acțiunilor ofițerului.

Mai notează că el în motivarea cererii sale, nu contestă faptul că dânsul a fost sancționat în calitate de colaborator al CNA sau în calitate de ofițer de urmărire penală. Totodată, nu contestă nici aplicabilitatea în timp a celor două legi organice și anume, Legea nr. 1104 din 06 iunie 2002 și Legea nr. 333 din 10 noiembrie 2006.

Indică că dimpotrivă, dânsul a atenționat asupra faptului că colaboratorii DSI a CNA și Colegiul Disciplinar, depășind atribuțiile date prin lege, s-au implicat în activitatea ofițerului de urmărire penală, încercând să-i indice ce acțiuni de urmărire penală dânsul trebuia să efectueze.

Consideră că asupra legalității acțiunilor sau inacțiunilor lui în calitate de ofițer de urmărire penală, care după părerea Colegiului Disciplinar al CNA constau în neefectuarea percheziției la locul transmiterii banilor, percheziției încăperilor, mijloacelor de transport unde urmau a fi transmise sau ascunse mijloacele bănești pretinse, neadministrarea a careva probe ce ar dovedi implicarea unei persoane la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 CP, tergiversarea urmăririi penale, trebuia să se pronunțe fie procurorul printr-o ordonanță motivată, fie judecătorul de instrucție.

Afirmă că instanța de apel, în motivarea deciziei recurate, neîntemeiat a încercat să convingă precum că dânsul a fost sancționat anume pentru încălcarea obligațiilor profesionale.

Menționează că încălcările depistate de către procuror în Sesizarea din 21 noiembrie 2014 parvenită către Colegiul Disciplinar al CNA, țin exclusiv de încălcarea legislației ce se referă la instrumentarea unei cauze penale și prin urmare, nu au nimic în comun cu disciplina de serviciu a unui colaborator al CNA.

Remarcă că nu au fost respectate nici prevederile art. 206 Codul muncii, deoarece angajatorul la aplicarea sancțiunii disciplinare, trebuia să țină cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective, cum ar fi: volumul mare de lucru al ofițerului de urmărire penală, explicațiile depuse de el în cadrul investigațiilor procedurii disciplinare etc.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Analizând materialele dosarului în raport cu recursul formulat, prin prisma motivului de drept indicat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că acesta este fondat pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Astfel, din materialele dosarului rezultă că la 28 noiembrie 2014 conducerea CNA a intentat cauza disciplinară în privința ofițerului de urmărire penală Pavel Petcu, angajat al Centrului Național Anticorupție.

La fel, se constată că prin decizia Colegiului disciplinar al Centrului Național Anticorupție nr. 07-1/1 din 06 februarie 2015 cu privire la examinarea cauzei intentată în privința angajatului Centrului – Pavel Petcu, s-a decis aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare ofițerului superior de urmărire penală al Direcției nr. 1 a DGUP a CNA, căpitanul Pavel Petcu (f. d. 8 – 9).

Ca urmare, prin Ordinul nr. 30ps din 10 februarie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, emis de către directorul Centrului Național Anticorupție a fost ordonată aplicarea sancțiunii disciplinare – „mustrare” căpitanului Pavel Petcu, ofițer superior de urmărire penală al Direcției nr. 1 a DGUP a CNA (f. d. 7).

Înaintând prezenta acțiune în judecată împotriva Centrului Național Anticorupție, Pavel Petcu a solicitat anularea ordinului nr. 30ps din 10 februarie 2015 emis de Directorul CNA și a deciziei Colegiului Disciplinar al CNA nr. 07-1/1 din 06 februarie 2015.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a admis acțiunea integral, a anulat ordinul nr. 30ps din 10 februarie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Pavel Petcu, emis de Directorul CNA, Viorel Chetru și decizia Colegiului Disciplinar al CNA nr. 07-1/1 din 06 februarie 2015 cu privire la sancționarea angajatului Centrului, Pavel Petcu.

Judecând apelul declarat de Centrul Național Anticorupție al RM, instanța de apel a constatat temeinicia acestui și, admitându-l a casat hotărârea primei, pronunțând o nouă hotărâre prin care a respins acțiunea ca nefondată.

Din conținutul deciziei recurate este de observat că instanța de apel, în argumentarea soluției sale cu privire la netemeinicia hotărârii primei instanțe, respectiv și a cererii de chemare în judecată depusă de Pavel Petcu a reținut la adoptare ordinului contestat, a fost respectată integral Legea cu privire la Centrul Național Anticorupție, deoarece lui Pavel Petcu sancțiunea disciplinară i-a fost aplicată ca colaborator al CNA, iar modificările la art. 33 din legea dată au fost introduse prin Legea nr. 319 din 27 decembrie 2012, care este o lege posterioară Legii nr. 333 din 10 noiembrie 2006 și are prioritate de aplicare.

Instanța de recurs reține, însă, că concluziile instanței de apel și soluția dată în sensul respingerii integrale a acțiunii sunt lipsite de suport legal.

Într-adevăr, în conformitate cu dispozițiile art. 33 alin. (1) din Legea nr. 1104 din 06 iunie 2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție, încălcarea obligațiilor profesionale, disciplinei de serviciu, conduitei profesionale a angajaților Centrului se examinează de către Colegiul disciplinar, iar conform alin. (7), sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin al directorului, în baza deciziei majorității membrilor Colegiului disciplinar, în termen de 6 luni de la constatarea faptei, dar nu mai târziu de un an de la comiterea ei.

În același timp, este util a sublinia că Pavel Petcu, deși este colaborator al Centrului Național Anticorupție, deține funcția de ofițer superior de urmărire penală al Direcției nr. 1 a DGUP a CNA, prin urmare față de acesta are aplicativitate prevederile Legii privind statutul ofițerului de urmărire penală nr. 333-XVI din 10 noiembrie 2006, în vigoare din 22 decembrie 2006, cu ulterioarele modificări și completări, care este o lege organică specială ce se referă la o anumită categorie de angajați.

Or, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală, ofițerii de urmărire penală sunt desemnați și își desfășoară activitatea în organele de urmărire penală constituite, conform legii, în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Vamal și *Centrului Național Anticorupție*.

Această interpretare se impune și din perspectiva rațiunilor prevăzute la art. 14 din legea menționată, care expres indică că raporturile de muncă ale ofițerilor de urmărire penală sunt reglementate de Codul muncii, de alte acte legislative și normative care conțin norme ale dreptului muncii, precum și de actele legislative și normative care reglementează activitatea instituțiilor în cadrul cărora sunt constituite organe de urmărire penală, *luându-se în vedere particularitățile prevăzute de prezenta lege*.

Ca consecință, este indubitabil că dispozițiile din Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală, sunt aplicabile oricărei situații a raporturilor de muncă care se referă la ofițerul de urmărire penală, în aceste situații urmând a fi luate în vedere particularitățile prevăzute de prezenta lege.

Prin urmare, la caz nu suntem în prezența când între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, urmând a fi aplicate prevederile actului posterior, după cum a menționat instanța de apel.

În acest context, se apreciază că, în litigiul dedus judecății, se extind particularitățile prevăzute în Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală, care, la art. 24 alin. (1) indică că pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, inclusiv pentru emiterea/adoptarea unui act administrativ sau încheierea unui act juridic cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese, fapt stabilit prin actul de constatare rămas definitiv, pentru încălcarea disciplinei de muncă și săvârșirea unor acțiuni care dezonorează angajatul organului de urmărire penală, ofițerului de urmărire penală i se aplică:

- a) observația;
- b) mustrarea;
- c) mustrarea aspră;
- d) retrogradarea din grad special;
- e) retragerea insignei onorifice;
- f) concedierea;

g) alte sancțiuni disciplinare prevăzute de actele legislative sau normative care reglementează modul de sancționare disciplinară a angajaților instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală.

Pentru considerentele expuse, instanța de recurs constată ca întemeiată reținerea primei instanțe în sensul că răspunderea disciplinară a ofițerului superior

de urmărire penală Pavel Petcu urma a fi examinată prin prisma particularităților prevăzute la art. 24 din Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală, în coroborare cu dispozițiile art. 25 alin. (2) și (3) din legea menționată care indică că sancțiunile disciplinare se aplică ofițerului de urmărire penală de către conducătorul instituției în cadrul căreia este constituit organul de urmărire penală, *în baza concluziei cercetării de serviciu, efectuate de organul de urmărire penală sau cu participarea lui*, iar ordinul privind aplicarea sancțiunii disciplinare poate fi contestat în instanță de judecată, în condițiile legislației.

La caz, însă se constată că față de ofițerul de urmărire penală Pavel Petcu a fost aplicată procedura de sancționare prevăzută de Legea cu privire la Centrul Național Anticorupție, procedură care nu este aplicabilă ofițerului de urmărire penală.

Pe de altă parte, instanța de recurs reține ca justă și aprecierea primei instanțe în sensul că sancțiunea disciplinară aplicată ofițerului superior de urmărire penală Pavel Petcu a avut loc cu încălcarea termenului legal.

Astfel, art. 24 alin. (2) din Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală specifică direct că sancțiunea disciplinară se aplică în termen de o lună de la data depistării abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii ei.

În raport cu considerentele mai sus menționate, în speță se constată că prima instanță corect a stabilit că drept temei pentru inițierea procedurii disciplinare a constituit sesizarea procurorului din 21 noiembrie 2014, înregistrată în cancelaria CNA la 25 noiembrie 2014.

Cu toate acestea, ordinul cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare a fost emis de către conducătorul instituției doar la 10 februarie 2015, prin urmare cu expirarea termenului de o lună prevăzut de art. 24 alin. (2) din Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală.

În conexiunea celor relatate se constată că instanța de apel nu a calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost investită, ce a dus la emiterea unei soluții greșite, pe când prima instanță în mod temeinic a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și anularea ordinului nr. 30ps din 10 februarie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Pavel Petcu, ca emis cu încălcarea procedurii și termenului de aplicare a sancțiunii.

Distinct de cele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Pavel Petcu, reprezentat de avocatul Dragomir Petcu.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016 și se menține hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 05 iunie 2015 în

pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pavel Petcu împotriva
Centrului Național Anticorupție al Republicii Moldova cu privire la contestarea
actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu